IJCRT.ORG ISSN : 2320-2882

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

మధ్యయుగాల బసవజన్మసిద్ధాంతం బసవన్న బ్రహ్మనీవాదం చుట్టూ?

డత్తి వా.ఎ. నారాయణ, అన్నాసచింత ఎల్మవౌన్సర్, ప్రభుత్వ జూనియర్ కళాశాల (అ), రాయచోటి.

సంస్కృతి, బసవతత్వనర్ ఎరవ ఎన్ అవలోకనలను ప్రస్తుతం వివస్వనీ బ;రించాలిఈరావడెయ ద్రష్టిఖి విస్తారంగా దొరికిన్నారాలు గారోతడెం, క్షాలంగా సంవ్రాతీణలా స్వర్గం అన్వేషణలంవడెం నైమరీన్స్ ధ్రీనిబనడెం మనం చదువుతన్నాం.

ఎన్నాతా ర విలువలుగా చ్రీ నమణ ఖిఅయ్వి ప్రా ఎణ్ఎగ్న బ్రాంధాలుగా ఎర్పి గణ ంఖి చ్ఛ డవె చో. వి దరా గాన్రగా వ రాష్ట్రస్తుతమరాష్ట్ర అన్తర్జిఖరి వల్ల స్వర్గం స్థరక్లిష్టిం అవణుంది. లష్ణ యుగధార్సీం మంత్రానిఖి స్థరిష్టడెదూ ఒ ద్రష్టివౌలి సంస్కృతి ఎరవ ప్రస్తుతాఖ్ని లవరాంగా అన్యయించాలి, ప్రణనష్టబనైనీవాంచాల న్త మీండ్రప్రీఖర్ ఎచీ తీస్కొస్తుతంది.

సంస్కృతి అంట్ర ఏంక్ష్ప్రస్సప్రద్ధిరీనీంధాం. వ్ఒడిర్చం ఊడప్రడ్రంది అరాన్తాంధాం, చారాలు, అలవాట్ల సంస్కృతి. చారాలు అలవాట్ల వర్గాయి వర్గతీరాయి. వ్యవహారత న్నేహాచి మీతరాణం నవవనన్నుప్పం అవణున్తది. న్త టఖి ÷మనం' వ్వౌటఅరీటఖి ÷మనం' వురీ. పానవ్ పాఒరీదా ద్రష్టిసీట్బచినాతఒరీ రీరారీం వన్నతేన్తమచిగా అట్ర, అరాటసి రీరారీం వర్యోంటనయి.

అయ్యా ఎచీ ఎందాన్నుతంది అంట్ర పాతలు మధ్ సంవ్రాతీణ వల్లవస్తుతంది. ÷సీటఖిచివ' స్పష్టం'గా 'రీ గపావడెం వల్ల వస్తుతంది. ÷పాదాలపావవం నైనీనబ;ంశక్తి వ్రానంగా బసవించడెం వల్ల అది స్పష్టవ్షఖియ తి జీర్ణించక్పావడెం వల్ల అందునాఉన వ్రనన్ స్పన్తదాకారీవడెవం వల్ల వ్రాతీణ ఎనెఒవ అవణుంది. ద్ర్మజ్యిరౌ స్వర్గం మరిరా స్థరక్లిష్టిం అవణుంది.

బసవ్షనె స్పష్టందిం అరీనీవిష్పరిణనమవూదా, అరీజిరానం నూడతి ష్పరిణనమట్లా చ్ఛనైతం. రీరారీ ఎర్పి ణనవ్తి మనం ఎర్పి ణనమ హాన్స గా చ్ఛ డతిలి విద్యా ంన్స గాదా . విద్యా ంన్స ర వీసీ న్ధ దా ఎన్నస్థాతా ఖి విష్టంఖిాది ప్రాస గ్ గర్ఖి జనరిపాంది. ద్రష్టిమనరాంగా వ్షమచినె గకంట్లఖి ప్రాంయ్ధలిఈన ప్రాదా. పుటఅరీ అ్సా చునానష్టటఖిళీ అదివేద్రష్టమష్టర్థన అవణుంది. ఒనైరి అదిమరిరాగా వ్రాతీణన్స్రాంచాంధినూడతి.

ప్రీ బసవ్ష అయినష్టటఖిళీ్సారారీ్ద్ర ద్రష్టిరీరారీ ష్పరిణనమ స్వ్రబసవంవల్ల ÷అది' అదానరాగా వర్గీనె గరిఅవణుంది. ష్పరిణనమం ప్రాసనౌ విధాంగా న్తది అనవం నెండతి ష్పరిణనమం ప్రాసనౌ విధాంగాండతిలోండత్రీరౌలి. అ న్నలు ష్పరిణనమవు 'రీగనూడెదా. ష్పరిణనమం మష్టష్పరౌధాం అవు వౌటఅరీటశ్రీ వర్గీనె అబ్;రారీం చ్ప్రవౌటఅరీట శ్రీ వ్రాతీణన్స్రాంచం నైమరీన్తి ధ్యాంన్సం చ్స వౌటఅరీటశ్రీవణున్తారీ.

న్యాలోణం, ష్పరిణనవ్తిఖి అనువణగాన్త ద్రష్టి స్పష్ట' స్వ్రబసవ్తాదా, ష్పరిణనవ్తి ష్పరిణనమంగా, సష్ట స్ష 'ంగా స్వ్ర రి ంచనా ండతి, అంగీర ంచనా ండతి, ద్రష్టి ÷దా షంచ్ష ' తి, ÷గామ్' తి చ లన చయు ర డరె , ద్రష్టి ఎర్పి ణనమ హా

న్నిలవరాంగారీనిందించడెం వల్ల అది అప్పరౌదో బ,నవననె,ాన్ స్థనా బ,నవోఖి ంరీయ్ంది, వ్పాలాంగా అది సీమ్సదిగా వౌడ్డాం ంర్ఖి జ,నరిపాయి విన్పాం అవణుంది.ాంమ్ల వ్పాథీణప్షణడుంది.

వ్రాళీ మనం వ్పాథీణ న్షాచించడెం. వ్రాచౌలు ఎమరీన్ష్ం ద్మ్నరావ అదు వస్షుతంది. ఎమరీన్ష్ం న్షాచి స్షప్ష' స్వ్బ,నవం. ద్మ్తి మనరాం చుయవంవల్లనా అరిష్షచిం అరౌ! వ్పాథీణ. గాలంట్బ మనంచుయనూడివి చుయడెం. ఎలి. అంట్బ,ఎర్షి ణసవ్తి విద్యో ంన్ష గాంనెండతి వాన్ష గా చ్ఛ డతిలి. ద్మ్రింరీరాశీ న ం అంగీర ంచౌలి అరావు ంనం చుయ్ధలి ఈంది.

భాషలోనేకాదు భావజాలంలోను మనం ఘర్షణను నిలుపుదల చేయాల్సిఉంది. సంస్కృతిని మనం 'విలువ'గా కాకుండా 'పరిణామం' గా మానే దృక్కోణాన్ని అలవరచుకోవాలి. 'ప్రస్తుత'మే మనం 'గతం' కాదు అని అర్థం చేసుకోవాలి. గతాన్ని పట్టుకువేలాడకూడదు. గతాన్ని వైభవంగా పరిగణించడాన్ని ఆపాలి. దాన్ని ప్రస్తుతంలోకి తిరగదోడే ప్రక్రియను విరమించుకోవాలి. లేకుంటే సామరస్యం స్థానంలో సమరం, ఘర్షణ అనివార్యం అవుతాయి.

సంస్కృతిని విలువగా, వైభవంగా, వారసత్వంగా, కాకుండా మానవ విజ్ఞాన పరిణామవికాసంగా, జ్ఞాన ప్రస్థానంగా పరిగణించాలి. అలాకాకపోతే ఘర్షణ అనివార్యం. భాష సంస్కృతిలో ఒక భాగం దానికి మార్పులు చేర్పులు సహజం. కాలాంతరంలో మార్పులు కారణంగా భాష – అది; అదికానంతగా మారిపోవడం సహజం. ఒక్కోసారి దానిస్థానాన్ని మరొకభాష ఆక్రమించవచ్చుకూడా! ఒక భాష స్థానంలో మరొకటి వచ్చిందంటే ఒకతరం పోయి మరో తరం వచ్చిందని అర్థం. అంతేకాని భాష ఉనికి పోతే మన ఉనికిపోయినట్టుకాదు. మన ఉనికి పోయాక మనం మాట్లాడే భాష ఉనికి పోతుంది అంటే మన ఉనికి మనం మాటాడే భాష ఉనికి మీద ఆధారపడిలేదని మనం మాటాడే భాష ఉనికి మన ఉనికి మీదా. ద్మ్రీష్షడ్రేందో అరీనీం.

కాని భాషపోతే జాతిపోయినట్టని ప్రచారం జరుగుతుంది. నన్నయ తెలుగుపోయి నేటి తెలుగువచ్చింది. అంతమాత్రాన తెలుగు ఉనికి కోల్పోయినట్టుకాదు. భాష మడికట్టుకుబతకాలని అది గవాక్షాలు మూసుకుకూర్చోవాలని కొందరు శాసిస్తారు కాని అలాజరగదు. మనుషులు అంతరిస్తేనే వాళ్ళు మాట్లాడే భాష అంతరిస్తుంది. అంటే వాళ్ళుతోపాటు అదీను.

పలానా సమాజం పలానా భాషను వాడటం లేదంటే దాని అవసరం ఆ సమాజానికి లేదన్నమాట సృష్టిలో అవసరం లేదనిదేదయినా నిష్క్రమించాల్సిందే! మడికట్టుకున్న భాషలన్నీ మడికట్టుకున్నవాళ్ళతోనే అంతరించిపోయేవి. మనుషుల్ని కులంతోనో మతంతోనో గుర్తించినంత అపరాధంగా భాషను బట్టి మనుషుల్ని గుర్తించటాన్ని భావించాలి.

ఒక నిర్ధిష్ట సమూహాన్ని కులం, మతం, ప్రాంతం, భాష ప్రాతిపతికగా కాకుండా వైయక్తిక ఉనికిని కేవలం ఆ సదరు వ్యక్తి సాధించిన అంతస్తు ప్రాతికదిగా మాత్రమే గుర్తించాలి. ఒక సమూహం తాలుకు ఉమ్మడి వ్యవహారాలను 'వైయక్తికానికి అంట గట్టకూడదు. కులముద్ర, మతముద్రలాగే భాషాముద్రను పరిగణించగలగాలి. అప్పుడు వైరుధ్యాలను అధిగమించే అవకాశం కలుగుతుంది.

భాష, భాషీయుడికోసం కాని, భాషీయుడు, భాష కోసం కాదు. అంటే భాష పోతే భాషీయుడే పోయినట్టుకాదు. అసలు భాష పోగొట్టుకోబడదు; వదలి వేయబడుతుంది. వదిలించుకోబడుతుంది అనవసరమైనదంతా ఉపేక్షించబడుతుంది. ఇది ఒక అతిసాధారణవ్యవహారం కాని దీన్ని ఎవరోతమ వైయక్తిక, ప్రయోజనాల కోసం ఒక సమూహం ఉమ్మడి ప్రయోజనంగా నమ్మబలికి, ఆదిశగా జనాల్ని మూకలుగా రెచ్చగొట్టి సంఘర్షణను లేవదీసే ప్రయత్నంచేయడం ప్రగతినిరోధక చరీ అవుతుంది.

ఏది ఏమయినా భాష ఒకసాంస్కృతిక అంశం. సంస్కృతి విలువకాదు పరిణామ వికాసంమాత్రమే. పరిణామాన్ని కోల్పోతున్న విలువగా వక్రీకరించకూడదు.

మూలద్రావిడ భాషనే చూసుకుంటే అది అనేక మాండలికాలుగా భాషలుగా చిలవలు పలవులుగా ఎగబాకింది. వికసించింది అంతమాత్రాన మూల ద్రావిడ భాషను అంతరించిపోయినట్టుగా భావించలేం. ఇదంతా రూపపరిణామమే. రూపం మార్చుకున్న భాషను అస్తిత్వం లేదనలేం. లేదని భావించినా దాని వ్యవహర్తలు లేకపోవటం మూలంగా తప్ప అదిపోవటంవల్ల దాన్ని వ్యవహర్తలు పోలేదని అర్థం చేసుకోవాలి. దురదృష్టవుశాత్తు కర్తకు కర్తృత్వాన్ని బట్టి అస్తిత్వం ఏదించ్ఛడోరుతది. ఎలెబ్;ం√స్నం వ్వవ్ష్‌రీతాంత ష్ష్‌రాలూ ఒడత్తి అడ్రొద్మ్రరీలు దొడ్రూ ద్మ్రరీలు పీశ√ఒవ≥రాఎ ష్ష్‌ రౌ'వ్వర్గీరాందరో ≥ంది ఎంష్ఎద్ష్మ్రయం.ఎయ్షీ ౧ం∑ అంట్బ్ఎంష్ఎద్ష్మ్రయ్ఖ ఖిబయ; ర.ఎయ్షీ ౧ం∑ ద్మ్రి ఎనస్తో ఎవిఖి ఎంచు≈ం≥ందో ద్మ్రి బ;యం.ఎష్ఠ్ఠి౧∑ం స్వరష్షద్మ్రయంగా నానీరీష్షడోరుందాంత అదోవ్వష్ణరీం.

ఎల్ష్ణ డె లు వౌడ్వ్వ్ష్ణం∫ జ≤రిపాశ న్తాయి, ఎమీాలం ఎట ాఖి రాం ఖిారీ రాంయ్‌గాయ్ఠ ంయ్ఠ్‌యి, బ≤ష్ణఖి అన్‌ద ంశ&లు ష్ష్‌≤ద్ధాజి అదోష్ష్ణ≈ండతి విశరీంఖలంగా చ ంరిపాయి బ≤ష్ణను బ;ష్ణచిష్షటఖిచిన్షుతన్తాయి,≈ం చ ంన్షుతన్తాయి ≈ాఒ చ ంన్షుతన్తాయి మనచ్ఛాందోన్షులు వౌపాశారీ.

ఎర్షి ణ≤ష్ణ్ఠ్ళి ంష్ష చన ంష్ష్ష్ష √,ష్ణ్యించ్ఛ్ష √ావం ఎయాం లుద లో పాశాయ ఎ√ మీాంత మీదా వౌయీ అంచీాం √త న్నరీ్ణఖి అడ్రూ≈ంట≤రీ. అహాశరీం వ్రోనష్ష డ్ష్ణ్ష్ష్ఠ్ఠిగాలనూర్ధార్ణ్ణిడారీ. వ్షాలోంగాంమాఖి చా≥ు ≈న ంష్షయ్తాం చ ంన్షైతరీ.

ంశ్వాతంద్ర్మ్ర బ≤వజ≤లం, బం√౧∑మన శీలం, చీటఖి యుగ∑ం నుంచీ వీటఅరీటశ్ణ్ణి ౧∑డె≥ుచి≈ ఎరీంష్ష రీంగ్ణాబంఖి చ్ఛ డౌర ంది.ఎ చీట ఖి శ≈రీాలత ంవ్షశణఇ ఖి వరౌల్గ ఎష్ష్ణ ఎలీ ంగు∑ఎన్ష ర్షి ంష్ణ డ≈ ండతి శ& య శ≈రీ్వాత ≤ఎయ్షర బ్ష్ణంత ఖ.

ఎదోగ∑ బుదోగ∑ష్ణి ≈రీచ్ఛ దోజిలు బ≤వద్ధ్మరదోరా√ బ≤వవిష్ణవ్తో అడ్రూ≈ంట≤రీ.ఎష్ఠ్ఠి బ్ఖాబ, బూది ∆ ద్మ్రరదోష్ణ్ణ మఉ్గపాయ్ష్ణ≤ వూ్ష్ణ≤రీచన చ ంన్షత ద్మ్రి అమలు చ్కీ ంష్షయ్తాం చ ంన్షైతరీ.

న్షహ్ఠాలన్ష్ణ్ణ బఖ్ణి≥చి ౧∑ల్పిగద ంన్తాటఅరీటశ్ణ్ణిఎ≥ు మనుగ∑డె ఎఉంచగ∑లదోఒ, ఎలల్లు, ఎల≥్ఠచి ష్షరిణ≤మ్ణ్ణ ాం≥ుచి≈పావలనాంద ంనన్త ఎద∏ాంమ న్షాతో విన్షురిం∫ అన్షష్ష≤నరా√ వ్వవన్షనీను అష్షన్షవ్ాం ప్ణీష్ష్ నడ్రాన్షైతరీ. ఠ్ఠనవ

అ్స్తోష్ష౧∑బ ∫ష్ణ్ణలయిన ష్షజ≤న్యమ విలువలా√ మధ్యయుగాల బ≤వజ≤న్ష్ణ

బ;న్షనీవాంచీఠ్ఠలి.ఠ్ఠ≈ంత ఠ్ఠర్షి≈ ఎదోరీబర్పిగ బ≤ష్ణయినౌ బ≤వజ≤లమయినౌ ఖననరావలనాంద ం.

ఆధార గ్రంథాలు :

1) తెలుగు సాహిత్య సమీక్ష – ఆచార్య జి. నాగయ్య
2) తెలుగు భాషా చరిత్ర – ఆచార్య భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి